

Hétfő A DÉL SPORTJA,

A PÉNZ BESZÉL

Kedd GYÓGY-ÍR

Szerda LÉGYOTT

Csütörtök BIZALMASAN

Péntek DÉLMADÁR

SZIESZTA

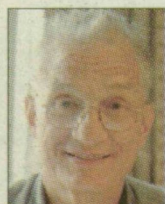
SZERKESZTI: ÚJSZÁSZI ILONA, WERNER KRISZTINA ■ 2007. MÁJUS 19.

WWW.DELMAGYAR.HU

NÉGY POLGÁRMESTERREL ÉS EGY TANÁCSÉLNÖKKEL SZEGED KÖZELMÚLTJÁRÓL ÉS JÖVŐJÉRŐL

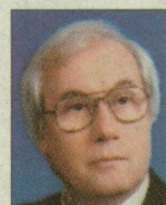
Kudarcsok, sikerek és remények

Milyen helyet tölt be ma Szeged a magyarországi nagyvárosok sorában? A rendszerváltozás óta eltelt esztendőben jól használta-e ki a város lehetőségeit? Hogyan jelölné ki a fejlesztések irányait? Ezekkel a kérdésekkel kerestük meg Szeged rendszerváltozás utáni polgármestereit. Válaszaikból kiolvasható: büszkék az eredményekre, de érzik, Szegednek sokat kell még ahhoz tennie, hogy a Dél-Alföld összkomfortos, minden szempontból irigyelt központja legyen.

Lippai Pál, Szeged rendszerváltás utáni első, szabadon választott polgármestere

melyek a jelenlegi adottságokra alapozva – megvalósulásuk esetén – hosszú időre biztosítják a város régióközponti szerepét – véli Lippai Pál.

Szalay István 1994 és 1998 között volt Szeged polgármestere, megválasztása előtt a felsőoktatásban

dolgozott, és oda is tért vissza, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola (ma a Szegedi Tudományegyetem Pedagógusképző Kara) Matematika Tanszékére. 1998–2002 között országgyűlési képviselőként dolgozott. 2002-ben Medgyessy Péter miniszterelnök felkérte az egyházi ügyekért felelős államtitkári poszt betöltésére, amelyet 2003 áprilisáig látott el. Azóta főállásban a tanári munkája köti le, a közéleti tevékenysége a civil szférába került át.

– A nagyvárosok rangsorában Debrecen, Pécs, Győr, Szeged, Miskolc sorrendet érzékelek, de ez állandóan változik. Szeged „feljövőben” van – fogalmazott Szalay István.

– A rendszerváltozás első két ciklusában a város lehetőségei a szovjet piac összeomlása, a délszláv háború kirobbanása, az autópálya hiánya miatt erősen korlátozottak voltak – értékeli a város elmúlt másfél évtizedben nyújtott teljesítményét. – Ehhez járult még az önkormányzati közgyűlés megosztottsága. Ilyen körülmények között a szinten tartás és a jövőre való felkészülés volt a város stratégiai lehetősége

A felújított, mediterrán hangulatúvá lett Klauzál térre minden szegedi büszke

FOTÓ: FRANK YVETTE

megbízataa letelte után (1994) visszatért ügyvédi hivatásához. Szegednek határ közeli, fontos utak menti fekvését, egyetemi szellemi kapacitását, kulturális központ jellegét, és azt, hogy kellemesen lakható város, még messze nem használtuk ki, és így szeretett városunk a képzeletbeli dobogónak csak harmadik helyét foglalja el – véleménye szerint – a megyei jogú városok rangsorában.

– A városvezetések teljesítményének megítélésnél figyelembe kell venni az eltérő lehetőségeket. Az 1991–94 közötti városi költségvetés 12–15 milliárd volt, ennek csak mindössze 9–12 százalékát fordíthattuk fejlesztésre, beruházásra és azt is óriási, évi 20–34 százalékos infláció mellett. Annak idején az országos büdzsé nehézségei miatt a teljes 4 év alatt egyszer, az iskolai tornaterem-építésekhez tudunk pályázati pénzt bevonni. A szabadtéri új nézőtere, a móravárosi körút és más hasonló kizárólag helyi forrásból létesültek. Lényeges, hogy a város folyamatosan fejlődik. Például az 1993/94-ben elkezdett repter-terület-fejlesztés és az északi elkerülő út tervezése és megvalósítása nyolc év késedelemmel ugyan, de létrejött. Végre ideért az autópálya is. A kiemelt régióközpontok program nagyon jól fogja át azokat a fejlesztési területeket,

tősége polgármesteri időszakomban. Az eredmények közé sorolom az infrastruktúra fejlesztését, köztük a szennyvíztisztító első ütemének megépítését, a kórház rekonstrukcióját, a panelprogram elkezdését, a villamos park megújítását, az első szegedi körforgalom létesítését. A fejlesztések megtervezésekor mindenek előtt tudatában kell lenni annak, hogy Szeged – gondolván egy nagyobb európai régióra is, benne Temesvárral – csak részleges régióközpont lehet – mondta Szalay István.

Bartha László 1998 és 2002 között vezette Szegedet. Ezt követően országgyűlési képviselő volt,

míg az elmúlt évtől családi vállalkozásában dolgozik. Véle-

ménye szerint bár Szeged a költségvetés nagysága szempontjából a negyedik legnagyobb város, de az elmúlt 5 év tehetségtelenségének következtében jelentősen leértékelődött szerepe.

– A még 2002 előtt megszerzett fejlesztési pénzeket a jelenlegi rezsim nem helyi vállalkozásokon keresztül használta fel, így nem a szegedi emberek gyarapodhattak. Valószínűleg a döntéshozókat valamilyen más egyéni és pártérdekek vezérelték. Ugyanakkor a városért nem tettek semmit, és ebben a legfőbb pont, hogy Szeged el sem indulhatott az Európa Kulturális Fővárosa címért. 2002-ig a mindenkori városvezetések az elődök munkájára is támaszkodtak. Ez egy folyamatos támogatást adott a fejlődésnek – összegezte Bartha László.

– Hét éve egyhangúlag fogadta el az akkori közgyűlés Szeged város 2010-ig javasolt fejlesztési koncepcióját. Ennek egy része a 2002 előtt benyújtott és megnyert pályázatok

miatt megvalósult. Köztük a csatorna- és úthálózat kiépítése, hulladékgyűjtő rendszer kialakítása, a Szent István tér rekonstrukciója, a Holt-Maros rehabilitációja, TIG építése. Megújult a kishírház, a gőzfürdő, a nagyállomás, városi önerős beruházásként pedig a Kárász utca–Klauzál tér Európa Nostra-díjas szinten készült el. Azóta azonban semmi. Fontos lenne a harmadik szegedi közúti híd és a vasúti híd megépítése, az alsó rakpart folytatása és ezzel a kettős városi közúti gyűrű összekapcsolása, a tudásbázisú ipar valós segítése – mondta Bartha László.

Botka László polgármester 2002 őszén vezeti a várost. Szerinte Szeged megítélése egyér-

telmően javul, szerepe Magyarországon és külföldön is erősödik.

– Az elmúlt néhány évben megduplázódott az idegenforgalom. Azt tapasztalom, hogy a hozzánk látogató vendégek általában érzékelhető, látványos fejlődésről számolnak be, és nagyra értékelik a város kulturális kínálatát, ami ma már szinte állandó fesztiválhangulatot teremt.

Botka László úgy látja, a rendszerváltozás utáni bő évtized egyértelműen kudarcos volt Szegednek, nem épült meg a hiányzó infrastruktúra, autópályák, utak és a régi, elavult iparágak versenyképtelenné válásával több mint tízezer munkahely szűnt meg. Nem tett jót a városnak a közvetlenül határainkon majdnem tíz évig dúló háború sem.

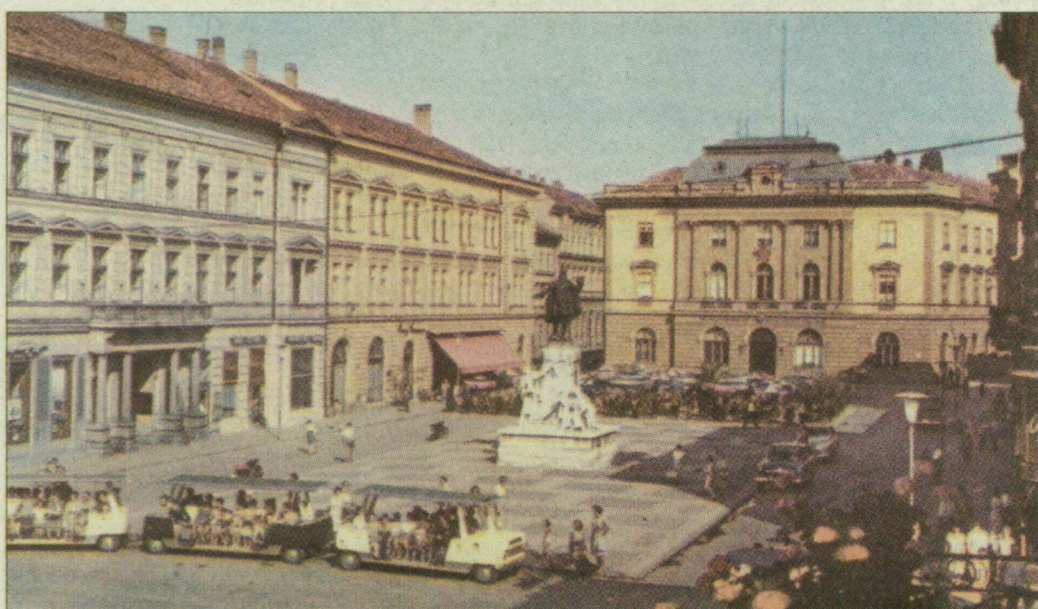
– Az uniós csatlakozással két fontos adottságunk: földrajzi helyzetünk és a város szellemi potenciálja fölértékelődött, s mi tudatosan erre építjük a város gazdasági és infrastrukturális fejlődését. Ezek a városfejlesztési programok egyébként többségükben már évtizedek óta megfogalmazódtak, örülök, hogy ebből nagyon sokat sikerült megvalósítani és még többet fogunk a következő években. Az a célunk, hogy Szeged ebben a régióban a legteljesebb közlekedési infrastruktúrával rendelkezzen. Másrészt az elmúlt években megalapoztuk a tudásalapú gazdaságot – fogalmazott Szeged polgármestere. – Az a célunk, hogy a szegedi tudás, ami eddig máshol hasznosult, az infrastrukturális fejlesztéseknek köszönhetően helyben legyen a gazdaság motorja – erről szól a biopolisz projektünk.

BÁTYI ZOLTÁN

Utak és csatornák

Csonka István, Szeged utolsó tanácselnöke a rendszerváltáskor az üzleti világban helyezkedett el, és ma is ott dolgozik. 1996 óta a Zoll-Platz vámügynökséget vezeti. Megítélése szerint Szeged a magyarországi városok közt kiemelkedő szerepet tölt be a tudományos és kulturális életben, ebben lépést tudott tartani a fejlődéssel. Elmaradt a város viszont a gazdasági potenciál növelésében. Fejlődött az egyetemi oktatás feltételrendszere, jó, hogy elkészült a Dóm tér mobil nézőtere, és színvonalas előadásokat lehet látni a szabadtéren, valamint a kishírházban is. Szép a belváros, kényelmes a vásárlás a bevásárlóközpontokban, de sok kis üzlet esett ennek áldozatául. Sikeresnek tartja a csatorna- és útépitési programot. Úgy véli, talán még mindig nem késő a város erőteljesebb gazdasági fejlődésére koncentrálni.

A nyolcvanas évek Klauzál tere